

[Munch-Petersen.]

disse Sager. Med Hensyn til Frifindelse i disse Sager under formildende Omstændigheder, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremdrog, maa det dog efter min Mening være ganske oplagt, at naar Straffeloven bestemmer, at under formildende Omstændigheder kan Straffen bortfalde, maa det betyde, at naar man har Grund til særlig at understrege disse formildende Omstændigheder, saa maa Straffen bortfalde; naar de formildende Omstændigheder altsaa er særlig oplagt, og naar der afsiges Nævningekendelse om, at der er formildende Omstændigheder, saa maa det jo sige, at Nævningerne mener, at Sagen er saaledes, at disse formildende Omstændigheder i særlig Grad bør understreges, og det er da naturligt, at man i disse Tilfælde ogsaa lader Straffen bortfalde.

De danske Domstole er altsaa efter socialistisk Opfattelse Klassesdomstole, og Retsplejen bliver i det hele taget behandlet ud fra det borgerlige Samfunds Klasseindstilling. Det gælder alle Sager, hvor der overhovedet findes et socialt Moment i Sagen; det gælder naturligvis i særlig Grad Fagforeningssager og politiske Sager. Derfor nærer det kommunistiske Parti ikke noget Haab om, at Domstolene, selv ved Gennemførelsen af forskellige Reforme, skulde blive upartiske. Vi kan naturligvis støtte saadanne Reforme, for saa vidt som de maaske kan betyde en lille Forbedring; men vi nærer heller ikke stort Haab om, at blot disse vil blive gennemført i den reaktionære Tid, som vi gennemlever her i Landet i Øjeblikket. Vi mener, at disse Forbedringer burde have været gennemført for længst, dengang Demokratiet endnu var i en vis Højkonjunktur; naar de fremsættes nu paa dette Tidspunkt, vil de næppe have stor Chance for Gennemførelse.

Justitsministeren (Zahle): Den Beskyldning, som den ærede sidste Taler fremsatte om, at vi har Klassesdomstole her i Landet, er lykkeligvis fuldkommen uberettiget. De juridiske Dommere, som dømmer, er vel uddannede og samvittighedsfulde Mennesker, som dømmer efter saa nøje Overvejelse og saa god Indsigt i Sagen, som overhovedet kan erhverves, og dømmer samvittighedsfuldt. Danmark er lykkeligvis en Retsstat og en Retsstat, som tør staa Maal med et hvilket som helst andet Retsamfund. Den Slags Beskyldninger, som nu blev fremsat fra dette Sted, maa jeg paa det bestemteste tilbagevise.

I Anledning af den i øvrigt førte Dis-

kussion maa jeg sige, at jeg ikke har deltaget i nogen Overenskomst om, at man efter en vis Vedtagelse i begge Ting skulde holde op med at arbejde paa Reforme i vor Retspleje. Jeg har heller ikke overværet, at andre har sluttet en saadan Overenskomst; dertil kender jeg intet, og jeg har, da den endelige Vedtagelse i sin Tid fandt Sted af det hidtil foreliggende samlede Resultat, udtrykkeligt udtalt, at jeg saa snart som muligt vilde fremkomme med Forslag, som førte Retsplejelovent videre frem ad Baner, som kunde føre til det retfærdigst mulige Resultat i de Sager, som bliver forelagt for Domstolene.

Jeg har ogsaa straks taget fat paa Arbejdet, og Arbejdet er blevet fremmet her i Tinget og i Udvalget. Jeg maa i høj Grad paaskønne det overordentlig gode og samvittighedsfulde Arbejde, der er blevet gjort i Folketingets Udvalg, baade i den forrige og i denne Samling. Det har ganske vist ikke ført til noget Resultat, men Fejlen tror jeg ikke ligger her i Folketinget; det skyldes mere, at man maatte se hen til, hvorledes det vilde gaa Sagen, naar den kom til Behandling i det andet høje Ting.

Derfor er det ogsaa, at jeg ikke har ment det rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro sagde, at fortsætte Overvejelserne længere endnu her i Folketinget. To paa hinanden følgende Samlinger maatte dog være tilstrækkelige til at se, om der kunde tilvejebringes et Grundlag, som kunde føre til et Resultat i Landstinget. Dette er glippet. Derfor anmoder jeg Fler-tallet i dette høje Ting om at oversende det foreliggende Lovforslag til Landstinget i den Skikkelse, hvori jeg har haft den Ære at forelægge det for Folketinget, for at jeg kan komme i en Forhandling med Landstinget om det. Saa maa Sagen maaske til sidst i et Fællesudvalg, for at vi kan prøve paa at opnaa et Resultat, eller ogsaa faar vi at vide, hvor Modstanden mod de her foreslaaede Fremskridt i Virkeligheden ligger.

Efter at vi har faaet den nye Straffelov, som har meget vide Strafferammer, er de her foreslaaede Ændringer i Retsplejen i høj Grad nødvendige. I første Instans dømmes der i Straffesager som Regel af Underdommeren i Landjurisdiktionerne og Byjurisdiktionerne. Han sidder som ene Mand og afgør ikke alene Skyldspørgsmaalet, men ogsaa hele Strafudmaalingen, og da vi nu med god Grund i den nye Straffelov har indført meget vide Strafferammer, for at der kan være Plads ogsaa for en individuel Bedømmelse af den enkelte